RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.289 van 4 november 1999
in de zaak A. 69.929/VII-14.402.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. GEYSKENS, J. VANDEURZEN,
A. VAN der GRAESEN en C. COOMANS,
kantoor houdende te BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Russische nationaliteit, op 19 juli 1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 20 mei 1996 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Tweede Nederlandse Kamer, waarbij zijn beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om hem als vluchteling te erkennen, onontvankelijk wordt verklaard;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 13 september 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 oktober 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. COENEN die, loco Advocaat M. GEYSKENS verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.

1.1. Verzoeker, van Russische nationaliteit, is op 8 februari 1995 in België aangekomen en heeft dezelfde dag de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling aangevraagd.

1.2. Deze vraag wordt op 28 december 1995 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij toepassing van artikel 57/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen verworpen, omdat geen

gevolg werd gegeven aan een oproeping binnen de maand na de verzending ervan.

1.3. Verzoeker krijgt op 8 maart 1996 het bevel om het grondgebied van het Rijk uiterlijk op 7 april 1996 te verlaten. Dit bevel steunt op zijn niet-erkenning als vluchteling.

1.4. Verzoeker tekent op 22 maart 1996 tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beroep aan bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

1.5. Op 16 april 1996 beslist de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer dit beroep zelf als alleenrechtsprekend lid te behandelen omdat "na inzage van het verzoekschrift tot beroep de indruk is ontstaan dat dit beroep overkomt als onontvankelijk minstens kennelijk ongegrond". Het beroep wordt opgeroepen op de zitting van 6 mei 1996. Op deze zitting wordt verzoeker, bijgestaan door zijn raadsman, gehoord.

1.6. Op 20 mei 1996 neemt de gemachtigde bijzitter van de Tweede Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen de thans bestreden beslissing, waarbij het beroep van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing steunt op volgende redengeving :

> "Overwegende dat appellant kennis kon nemen van de weergave van de door hem ingeroepen feiten en middelen in de bestreden beslissing en de motieven waarom zijn vraag tot erkenning van zijn hoedanigheid van vluchteling niet kon worden ingewilligd;
> Overwegende dat appellant in zijn verzoekschrift stelt dat de kennisgeving van de bestreden beslissing hem niet kon bereiken door overmacht omdat hij uitging van de veronderstelling dat de wijziging van zijn gekozen woonplaats, plaats

waarop hij bereikbaar moest blijven, door derden zou gesignaleerd geworden zijn;

Overwegende dat appellant erkent dat hij bij de dienst van de post geen adreswijziging heeft laten kennen met vraag om zijn briefwisseling na te sturen naar zijn nieuw adres zodat er dan ook niet mag gesteld worden dat er door de postdiensten een fout werd begaan bij het bestellen van de aangetekende zending waarbij kennis werd gegeven van de bestreden beslissing;

Overwegende dat als overmacht kan aanzien worden een plotse of toevallige gebeurtenis die een onoverko(o)mbaar beletsel vormde tot het doen van wat moest gebeuren (zie CPRR ref. 95/1080 JU/IR307 in zake LEZAFA MPAMBU);

Overwegende dat overmacht taalkundig betekend(t) een drang waaraan men geen weerstand kan bieden ofwel een niet toerekenbare onmogelijkheid om zijn verplichting na te komen (VAN DALE 'Groot Woordenboek der Nederlandse Taal' 12e druk 2e deel blz. 2183 Utrecht-Antwerpen 1992);

Overwegende dat de wetgeving ter zake zeer duidelijk is waarin aan de kandidaat-vluchteling de verplichting wordt opgelegd om in België woonplaats te kiezen (art. 51bis, art. 57/8, 57/10 en 57/16 van hogervermelde wet van 15 december 1980) en op welke gekozen woonplaats alle kennisgevingen en betekeningen op geldige wijze worden gedaan;

Overwegende dat appellant op 10 maart 1995 tegen ontvangstbewijs de te Schaarbeek als zijn gekozen woonplaats liet kennen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, dat de beslissing van 28 december 1995 op dezelfde datum ter kennis bracht van verzoeker als onder nr. R. 345 ingeschreven aangetekende zending met bewijs van ontvangst verzonden op het postkantoor 1210 - Brussel 21 (zie art. 57/8 van hogervermelde wet van 15 december 1980) zodat de termijn van vijftien dagen waarbinnen beroep moest worden aangetekend (zie art. 57/11 van vermelde wet van 15 december 1980) begon te lopen;

Overwegende dat derhalve deze beslissing rechtsgeldig werd ter kennisgebracht en de kennisgeving geschiedt op het ogenblik waarop de brief wordt aangeboden op het dienende adres (Raad van State, arrest nr. 23.343, Josse van 8 juni 1983; Cassatie 16 september 1991, Rechtskundig Weekblad 1991-92, kolom 885-886; Raad van State nr. 14.949 van 14 oktober 1971 in zake VAN CAYZEELE; Arbeidshof Gent 22 januari 1974 in Rechtskundig Weekblad 1974-75 kolom 677-679) en het dus niet de dag is van het aftekenen van een ontvangstbewijs of het tekenen voor kennisname die (van) bepalend is voor het beginnen lopen van de beroepstermijn;

Overwegende dat in beginsel mag verondersteld worden dat de aangetekende brief aangeboden werd op

de door appellant gekozen woonplaats op de eerste normale werkdag na het aangetekend verzenden ervan op het postkantoor, dat derhalve, behalve op zaterdag, zon- en feestdagen een aangetekende zending normalerwijze binnen de 24 uren bij de bestemmeling aangeboden en kan overhandigd worden (Raad van State arrest nr. 14.764 van 27 mei 1971 inzake DOOM) en de beroepstermijn begint te lopen; dat het op 27 maart 1996 ingediende beroep van appellant derhalve laattijdig is".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een enig middel aanvoert dat de bestreden beslissing genomen is met schending van het motiveringsbeginsel, het zorgvuldig- heidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel, doordat het Commissariaat-generaal, dat op de hoogte was of behoorde te zijn van het feit dat verzoeker niet bereikt was, nooit een stap heeft ondernomen om de adreswijziging te weten te komen (bijvoorbeeld door de Dienst Vreemdelingenzaken te raadplegen), terwijl een zorgvuldige en redelijke overheid in gelijkaardige omstandigheden gezocht zou hebben naar het nieuwe adres;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker overeenkomstig artikel 57/8 van voormelde wet van 15 december 1980 in België woonplaats diende te kiezen, alwaar alle kennisgevingen op geldige wijze worden gedaan, en dat de hem bestemde beslissingen rechtsgeldig aan het gekozen adres werden gedaan;

Overwegende dat luidens artikel 57/8, eerste lid, van voormelde wet van 15 december 1980, "moeten de in artikel 49, tweede lid, of in artikel 53 bedoelde vreemdelingen in België woonplaats kiezen" en "worden alle kennisgevingen hun op geldige wijze door de Commissaris-generaal of door diens gemachtigde aan

de gekozen woonplaats gedaan"; dat uit deze bepaling volgt dat de kandidaat-vluchteling zelf het initiatief moet nemen om de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of zijn gemachtigde op de hoogte te brengen van de wijziging van de gekozen woonplaats; dat zo ze dit nalaten de kennisgevingen regelmatig aan de eerder gekozen woonplaats blijven gebeuren; dat in onderhavige zaak niet wordt betwist dat verzoeker op 10 maart 1995 woonplaats heeft gekozen op het adres te 1210 Schaarbeek; dat de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen dan ook volkomen terecht heeft overwogen dat de beroepstermijn is ingegaan bij de aanbieding op dit adres van de aangetekende brief van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat verzoeker nagelaten heeft de wijziging van de door hem gekozen woonplaats aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ter kennis te brengen; dat hij er bijgevolg zelf de oorzaak van is dat de aangetekende brief van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet tot bij hem is geraakt en hij niet tijdig kennis heeft gekregen van diens beslissing; dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier november 1900 negenennegentig, door :

de HH.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. MILOJKOWIC. **D. MOONS.**